

Na Plenum KW PZPR:

- Bogata w treść dyskusja przed X Zjazdem
- Apel do ludzi pracy o godny udział w I-majowym święcie

TREŚCI wynikające z kampanii przed X Zjazdem PZPR były wczoraj tematem plenarnych obrad Komitetu Wojewódzkiego partii w Szczecinie. Referat Egzekutywy, wygłoszony przez sekretarza KW Stefana Rogalskiego, jak też dyskusja na Plenum były oceną wykonania uchwały XXIII Plenum KC PZPR.

Wojewódzka organizacja partyjna ma za sobą cztery miesiące wzmoczonej działalności. Kampania przed X Zjazdem PZPR wkraczała w kulminacyjną fazę. Jej istotnymi momentami były zebrania POP i OOP poświęcone dyskusji nad projektem programu partii. Drugi ważny czynnik stanowiły rozmowy indywidualne. Zarówno w toku dyskusji, jak też w trakcie rozmów zgłoszono wiele konkretnych wniosków.

Jak wynika z referatu na Plenum KW — projekt programu jest akceptowany. Najbardziej chyba trafne jest sformułowanie o trudzie jaki czeka partię i całe społeczeństwo, aby ambitny program wykonać. Często patrzymy na strategiczne cele partii przez pryzmat dzisiejszych trudności. Wzbudza zastanowienie często w dyskusjach refleksja: czy uda nam się wykonać planowane postanowienia. W licznych or-

ganizacjach partyjnych można było spotkać opinię, że projekt programu właściwie określa cele, nie precyzuje jednak co robić, by je osiągnąć. Cechą charakterystyczną dyskusji w kampanii przed X Zjazdem jest konkretność, przenoszenie ogólnych sformułowań na grunt własnych zakładów pracy.

W rozmowach indywidualnych dominowała krytyka ujemnych zjawisk codziennego życia, akceptowano przy tym postulaty partii w różnych dziedzinach, zwłaszcza gospodarczej, podejmowanie walki ideologicznej z przeciwnikami naszego systemu społecznego tak w kraju jak i za granicą. Najwięcej jednak miejsca w rozmowach

(Dokończenie na str. 2)

MAGAZYN

PL ISSN 0137-9240

Nr indeksu 35034

K 16 stron! Kurier Szczeciński

PIĄTEK, SOBOTA, NIEDZIELA, 25, 26, 27 KWIETNIA 1986 ROKU
Nr 81 (12 473) Rok założenia 1945 Nakład: 170 000 egz. Cena 12 zł

Pracą naszych rąk...

Szczecin pięknie upamiętnia 41 rocznicę wyzwolenia

Zespół „Kuriera” wśród laureatów

Nagrody wojewódzkie za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauki oraz kultury i sztuki

DZIS zostały wręczone nagrody wojewódzkie szczecińskiego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauki oraz kultury i sztuki. Otrzymały je następujące zespoły i osoby:

W DZIEDZINIE NAUKI

Nagrody zespołowe
1. Zespół pracowników Politechniki Szczecińskiej pod kier.

DLA NAS, trwających tu, nad Odrą i Bałtykiem już od 41 lat — 26 kwietnia to wyjątkowo ważna data. Wzbudza ona wiele refleksji, ludzką rzeczą jest bowiem sięgać pamięcią w przeszłość. Do tego, co było, co zastaliśmy przed 41 lat i tego co potrafiliśmy zbudować.

Przed pomnikami Żołnierza Polskiego i Wdzięczności zapłoną znicze. Żołnierze Garnizonu Szczecińskiego obejmą warty honorowe. Przedstawiciele władz, zakładów pracy, szkół, organizacji młodzieżowych, PRON, stowarzyszeń kombatanckich złożą kwiaty —

(Dokończenie na str. 2)

Sobota pełna atrakcji

Jutro — wielki festyn w Zamku

JUŻ jutro — „Sobota w Zamku”. Wielki festyn dla wszystkich szczecinian. Cały dzień wypełniony atrakcjami. Występy, wystawy, spotkania, kiermasze...

„SOBOTA w Zamku” uświetnia 41 rocznicę wyzwolenia naszego miasta. Jest pretekstem do spojrzenia na sprawę Szczecina i jego mieszkańców, zaprezentowania bogatego dorobku, porozmawiania o najbliższej przyszłości i bolączkach życia w dużej aglomeracji.

(Dokończenie na str. 2)

OD wczoraj Szczecin wypiekniął. Pojawili się barwne flagi — ich biało-czerwony kolor przypomina, że w Szczecinie, na zachodniej rubieży Rzeczypospolitej była, jest i będzie Polska.

Od paru dni w szkołach, zakładach pracy, w miastach województwa i w samym Szczecinie odbywały się akademie. Przywykliśmy łączyć obchody wyzwolenia miasta i regionu ze zbliżającym się 1 Maja — Świętem Pracy.

Dziś, 25 bm. o godz. 14 w sali stożniowego Domu Kultury „Korab” odbędzie się uroczysta akademie, w której wezmą udział pracownicy Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego.

Jutro w Sali Bogusława w Zamku Książąt Pomorskich — podniosła uroczystość wpisu do Księgi Zasłużonych dla Pomorza Zachodniego licznej grupy wybitnych obywateli. Początek uroczystości — godz. 10.30.

ZNOW wiosna ożywiła zielenią miejskie skwery i trawniki. Jeszcze chwila a rozkwitną magnolie w alei Wojska Polskiego. Wolność, a w ślad za nią Polska przyszły tu z wiosną. Niezależnie od okrągłych rocznic minęło, ile lat pracowitych, to trudnych, to radosnych. Jak w zwykłym życiu człowieka, sukcesy przeplatają się z porażkami, uśmiech ze smutkiem. Trwa wszakże wiara w przyszłość. Miasto, na przekór trudnościom, rozrasta się, jednak pięknieje, krzepnie... Kto pamięta ów Szczecin lat pięćdziesiątych z całym kwartałami gruzów, z opinią „Dzikiego Zachodu”, nie boi się dziś używać wielkich słów, by nazwać to, co dokonali mieszkający tu ludzie swą codzienną pracą.

Od tamtej pionierskiej biało-czerwonej wiosny nad Odrą minął już szmat czasu, odległość dwóch pokoleń urodzonych w polskim Szczecinie. To drugie osiągnęło już wiek dojrzały i kołysze własne pociechy. Dzisiejsza młodzież ucząca się w szkole historii nie widzi nic szczególnego w fakcie, że Szczecin jest polski. Ten stan jest dla niej naturalny, oczywisty, tu chcą żyć, pracować, tu inwestują swe nadzieje na przyszłość.

(Dokończenie na str. 2)

Spotkanie W. Jaruzelskiego z J. Glempem

WARSZAWA PAP. 24 bm. miało miejsce spotkanie Wojciecha Jaruzelskiego, przewodniczącego Rady Państwa z kardynałem Józefem Glempem, prymasem Polski.

PRZEWODNICZĄCY Rady Państwa i prymas Polski omówiły (Dokończenie na str. 3)

Polityka finansowa Polski

(Konferencja prasowa ministra finansów)

WARSZAWA PAP. Zadłużenie Polski wobec państw socjalistycznych wynosi obecnie 5,8 mld rubli transferowych i zbliż. (Dokończenie na str. 3)

◆ Szczecińskie symbole ◆

WIOSNE w Szczecinie widać najwcześniej na Jasnych Błoniach, gdy delikatna zielona ruń słońca szeroko między dwoma szpalcami platanów, a kwietniowe słońce ożywia trzy potężne orły wzbijające się do lotu.

Już siódmy rok ten najpiękniejszy ze szczecińskich pomników zamyka perspektywę tej szczególnej alei. I wydaje się tak naturalny i nieodwołalny, jakby stał tam zawsze. Jakże pusty, niekompletny byłby kraj obraz Szczecina bez tego akcentu radującego polskie serce.

Jesienią, w pogodny dzień września 1939 roku, gdy nie umilkły jeszcze strzały bro-

Polskie orły

nięcej się Warszawy, na tychże Jasnych Błoniach, noszących inną, niemiecką nazwę odbył się niezwykły kiermasz, targ, na którym wystawiono na sprzedaż ludzi, jeńców wojennych w polskich mundurach. Oferowano ich jako tanią siłę roboczą, niewolników wziętych w jasyr. I w niedzielnym spa-

Artysta wybrał na tworzywo brąz i stal. Brąz, gdyż jednoznacznie kojarzy się z przeszłością. Stal nierdzewna zaś, jako postument i element konstrukcyjny, symbolizuje współczesność Polski i Szczecina.

— Z takiej stali buduje się chemikaliowiec — powiedział wówczas prof. Ziemia.

cerze przypatrywano się słowiańskim więziom, z ciekawością zwiędających ZOO...

Ich rówieśnicy i młodszy bracia prac w krwawym boju znał Oki u boku Armii Radzieckiej sformował Odrę pod Siekierkami w marszu na Berlin, otwierając Polsce drogę do Szczecina. Ich wszystkich jest ów pierwszy orzeł.

Orzeł drugi to symbol 40 lat pracy tych, którzy odzyskali dla Polski ziemię cementowa. I z polską kulturą i gospodarką. Tym, co rozbudowali polski Szczecin, nie bacząc na odwetowe pomruki zza Łaby, na widmo kanclerza Adenauera w krzyżackim płaszczu, wbrew trudnościom i kryzysom.

Orzeł trzeci ledwie uniósł się z gniazda, tak jak to pokolenie, któremu przyjdzie zmierzyć się z przyszłością, wprowadzić Szczecin w wiek XXI.

W 1972 roku Komitet Wojewódzki PZPR w Szczecinie podjął uchwałę w sprawie uczczenia 40 rocznicy wybuchu II wojny światowej pomnikiem symbolizującym trwanie polskości na tej ziemi. Na twórcę Pomnika Czynu Polaków wybrano artystę o uznanym nazwisku autora dzieł monumentalnych o patriotycznej symbolice, a zarazem komunistycznym — profesora Gustawa Zemle.

„Kurier” od chwili narodzin koncepcji pomnika towarzyszy realizacji tego przedsięwzięcia. Wspiera i propaguje zbiorke funduszy na budowę monumentu. Relacjonuje kolejne etapy powstawania pomnika: odlew orłów z brązu, transport poszczególnych elementów do Szczecina, montaż pomnika na Jasnych Błoniach.

3 września 1979 roku — w 40-lecie pierwszego targu polskich niewolników wojennych na tych samych Jasnych Błoniach stanęły trzy piastowskie orły — hold złożony trzem pokoleniom rodaków, po których przyjdą następne — polskie i szczecińskie.

Orły odlano w Zakładach Mechanicznych im. Nowotki na warszawskiej Woli, cokolwiek montaż jest dziełem stoczniowców Warskiego, żołnierzy WP oraz zał. licznych szczecińskich zakładów. Symbolizacja jak sam pomnik była drogą orłów. — Z serca Polski — Warszawy — królowa polskich rzek do Gdańska a stamtąd wzdłuż 560-kilometrowego polskiego wybrzeża Bałtyku do Szczecina.

Tak sprawdziła się przepowiednia Wieszcza, że „polskie orły lotem błyskawicy staną na dawnej Chrobrego granicy”.

„Dana” szeroko znana

JESLI przez wiele lat mieszkańcom innych miast Szczecin kojarzył się z zielenią i widokiem Wałów Chrobrego powielonym w milionach kartek pocztowych, to do tego stereotypowego obrazu doszedł nowy element, dobrze znany piękniejszej połowie naszego społeczeństwa. Dziś co druga Polka z hasłem Szczecin łączy przede wszystkim znak firmowy Zakładów Przemysłu Odzieżowego „Dana”. I nic dziwnego, zakład ten bowiem cieszy się wśród handlowców i klienteli wielkim uznaniem, sławą nawet; o ubiorze szyte w Szczecinie ubiegają się wszystkie przedsiębiorstwa handlowe, z „Modą Polską” włącznie.

Potwierdzeniem wysokiej pozycji „Dany” jako producenta konfekcji są liczne medale zdobyte na targach. Kolekcja ich jest tak liczna, że z konieczności ograniczamy się do trofeów zdobytych na Targach Krajowych Jesień 85. Wówczas to w konkursie „Dobre — ładne — poszukiwane” przyniosło szczecińskiemu producentowi medal złoty, cztery medale srebrne i trzy wyróżnienia. Jak na jedne targi — pokazuje znów, zresztą taki wynik jest niemal regułą. Wydaje się jednak, iż dla kierownictwa przedsiębiorstwa i załogi najlepszym dowodem uznania dla tego, co robią, jest fakt, iż każda dostawa ubiorów z znakiem firmowym „Dany” znika ze sklepów błyskawicznie, a na niektóre szczególnie udane modele klientki urządzają prawdziwe polowania.

Warto przypomnieć, iż „Dana” była jednym z pierwszych zakładów przemysłowych uruchomionych po wojnie w Szczecinie. Przez wiele lat szyło odzież roboczą, koszule flanelowe i nic nie zapowiadało późniejszej oszałamiającej kariery. Ta bowiem zaczęła się błyskawicznie. Już pierwsza kolekcja ubiorów dziewczęcych — a był

to w roku 1968 kolorowe sukienki tzw. chlopki — przyniosła fabryce sławę, dziś już mocno ugruntowaną.

Potem już co sezon pokazywano rzeczy ciekawe, atrakcyjne, zawsze trafiające w gusty młodzieży i najnowsze tendencje mody. Przed laty takim strzałem w dziesiątkę stała się kolekcja ubiorów uszytych z

Dyrektor naczelny ZPO „Dana” mgr Witold Samolej zapytany o plany zakładu na najbliższą przyszłość poinformował nas, iż fabryka zwiększa eksport, ale ożni się wszystko, by nie odbywało się to kosztem krajowych odbiorców. Na nasz rynek trafiać będzie co roku 1,5 mln sztuk wyrobów. Ambicją kierownictwa zakładu i całej

twedu, potem była kolekcja zajął jest utrzymanie wysokiej bajkowa (tkaniny drukowane w motywy stanowiące ilustrację do baśni) kolekcja zatytułowana „Kwiaty Polskie”, potem z motywami motyli, były hafty, wreszcie w ubiegłym roku — kolekcja marynistyczna. Warto dodać, iż tkaniny do tych kolekcji powstają w zakładach produkcyjnych na wykończoność „Dany”.

Tak jak na zewnątrz przedmiotem dumy mogą być kolekcje modnej odzieży, tak w samym zakładzie za duży jego plus uważa się zdobycze socjalne. „Dana” bowiem ma własny żłobek, przedszkole (pamiętajmy, iż niemal cała załoga to kobiety), ośrodek kolonijny, dom wczasowy, ośrodek wypoczynku sobotnio-niedzielnego, stołówkę, bufety i własną przychodnię. Jak widać — rzadko który zakład mógłby tu „Danie” dorównać.

Mamy właśnie początek sezonu wiosenno-letniego. Codziennie magazyn „Dany” opuszcza samochody wypełnione kolorowymi sukienkami, modnymi marynarkami, bluzkami. We wzorcowi natomiast panuje jesień, gotowa jest już bowiem kolekcja na nadchodzący sezon, a nawet robione są już przmiarki do przyszłego lata. Panie oczywiście zainteresowane są szczegółami, no ale to na razie jest jeszcze tajemnicą.

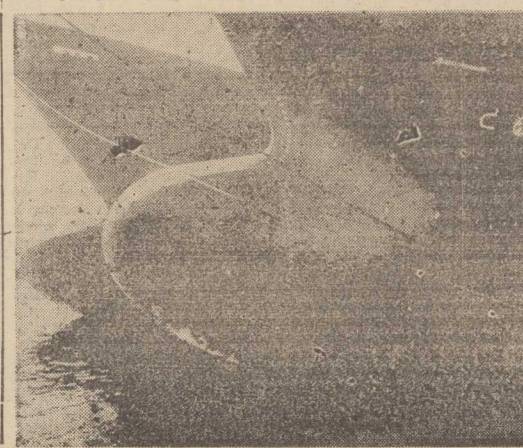
„Warski” - nowoczesna

JESIENIA 1945 roku Henryk Sosnowski, kierownik Delegatury Zjednoczenia Stoczni Polskich tak opisywał tereny dzisiejszej fabryki statków: — „Opustoszały i porośnięty ziemskim plac gruzów, na którym sterczą resztki dawnych urządzeń stoczniowych, poniszczony pochylnie i zdekompleto-

wane żebra pordzewiałych dźwigów...”

Spora wyobraźni i odwagi wymagało uwierzenie, że ten przypominający wielką składnicę złomu krajobraz uda się przeistoczyć w nowoczesny zakład przemysłowy. Mimo że już trzy lata później — o czym dziś rzadko już kto pamięta —

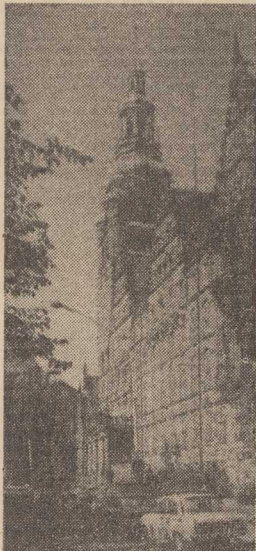
zwodowano pozostawiony przez Niemców kadłub statku o nośności 3000 DWT, ochrzonym jako s/s „Oliwa”, to przeważała koncepcja by dzisiejszy „Warski” pełnił rolę niewielkiej stoczni remontowej.

Dopiero w roku 1949 szansę rozwoju Stoczni stworzyło zamówienie Związku Radzieckiego na budowę w naszym kraju znacznej liczby statków pełnomorskich. Następuje wówczas przebudowa Stoczni, modernizacja czterech pochylni, wznieszone są nowe obiekty. Pierwszym tego efektom jest zwodowanie w grudniu 1952 roku pierwszego rudowęglowca s/s „Czulym”, który daje początek tworzeniu się na Pomorzu Zachodnim nowoczesnej fabryki okrętów.

Praktycznie od podstaw powstaje ośrodek kadłubowy „Wulkan”. W czerwcu 1960 roku tyśiące szczecinian uczestniczy w uroczystości na Wałach Chrobrego przekazania Polskim Liniom Oceanicznym 10-tysięcznika „Janek Krasicki”. Na pochylniach „Warskiego” buduje się statki badawcze dla ZSRR, drobnicowce PZM m/s „Kra-ków” zdobywa laur — „Miss Kanału Wileńskiego”, w dziewięć rejsów wpływa prototypowy 32-tysięcznik m/s „Pow-

Wały Chrobrego

rembę, późniejszego prezydenta Szczecina. W kilku pośpiesznie posprzątanym pokojach stanęła polska władza u brzośnie polskiej Odry. Następnie, gdy sytuacja uległa normalizacji przybyli kolejni przedstawiciele polskich władz. Ci pierwsi, czyli władze miasta, przemieśli się do budynku przy pl. Dzierżyńskiego zruciając ze szczytu bloku ogromny a jakże nam nienawistny napis... NSDAP.

Wojewoda Leonard Borkowicz, którego Wały Chrobrego stały się siedzibą, właśnie z tego miejsca zarządzał potężnym województwem szczecińskim. Jakże ono było duże? Ogromne. Jego wschodnia granica ciągnęła się poza Słupskiem...

Rok 1946 — kwiecień. Dziesiątki tysięcy szczecinian i delegatów z Ziemi Północnych i Zachodnich, z Ziemi Odzyskanych stanęło na nadodrzańskim bulwarze Wałów Chrobrego aby po raz pierwszy tak masowo zawołać: Trzymamy Straż nad Odrą!

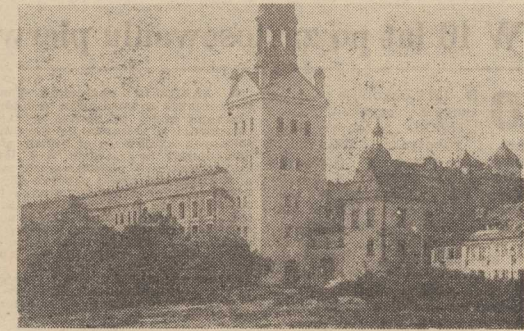
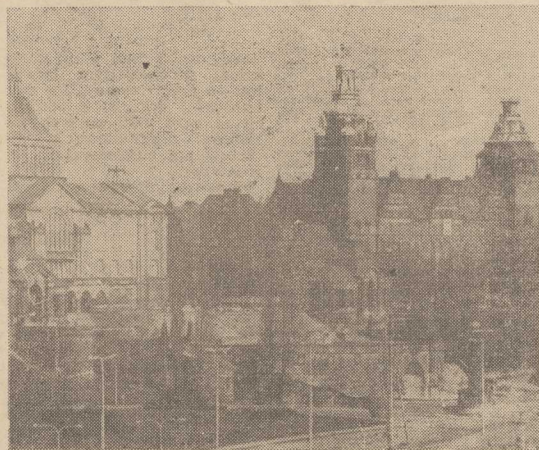
Nastal czas odbudowy. U stóp Wałów Chrobrego pojawił się junacy Służby Polsce. Zaczął powstawać pierwszy fragment Arterii Nadodrzań-

skiej. Ruszył port oczyszczony z wraków i tysięcy śmiercionośnych min. Szczecinianie zaczęli przychodzić właśnie tu na niedzielne spacerki. Tu także przeprowadzano znajomych przybywających z głębi kraju. Także tu rozpoczynały się lub kończyły, wszystkie wycieczki. Małe stateczki białej floty u stóp Wałów Chrobrego znalazły swoją przystań. A na ich koronie, miejscu będącym kiedyś fortecą szwedzka a następnie pruska, zadomowiły się ważne dla miasta urzędy i instytucje. Urząd Wojewódzki, a tuż obok Teatr Współczesny i Muzeum Narodowe. Tu w muzealnych salach mieści się ekspozycja tego z czego nasz region słynie daleko poza granicami kraju. Bowiem właśnie tu prezentowane są osiągnięcia szczecińskiej gospodarki morskiej. I następny, monumentalny blok z czerwonej, wypalanej cegły... Znowu Morze przez duże M. Najpierw była tu siedziba szczecińskiego rybolowstwa dalekomorskiego. Ale w początkach lat sześćdziesiątych kompleks tych gmachów zmienił właściciela. Pojawili się młodzi ludzie w marynarskich mundurach. Powstała szkoła marzeń tysięcy młodych Polaków. Państwowa Szkoła Morska. Po latach otrzymała status wyższej uczelni.

WAŁY CHROBREGO... Pierwsze, polskie dni i tygodnie... We wspomnieniach pionierów ludzi, którzy pierwsi wkroczyli do wyzwoleonego miasta, to co właśnie w tym miejscu zastali na długo utrwaliło się w ich pamięci. Wokół morze gruzów. Zniesiona dwoma angielskimi nalotami z powierzchni ziemi szczecińska Starówka, potrzaska ne urzędzenia portowe, sterty dymiących gruzów i... pokrywające się wiosenną zielenią Wały Chrobrego. Co prawda stojące tu reprezentacyjne budynki były zdewastowane. Ale były całe.

Płynąca u stóp tej skarpy Odra jako pierwsza powitała tych którzy głosili — myśmy tu nie przyszli, myśmy tu wrócili. Co prawda z wody wystawały maszty zatopionych statków a port prawie nie istniał, ale właśnie w tym miejscu zaczęło się rozwijać polskie życie.

Dzisiejsza siedziba Urzędu Wojewódzkiego stała się pierwszym domem władz polskich. Tu stanęła grupa operacyjna kierowana przez inż. Piotra Za-

Nasz Zamek

OBECNIE Zamek szczeciński nie przypomina w niczym posępnej ruiny górującej nad szczykami Starego Miasta. Nawzajemmy ją wtedy Zamkiem Piastów Pomorskich, jako że tutejszą dynastię wiązały z polskim rodem królewskim liczne więzy pokrewieństwa. O tym, że ród książąt pomorskich Świętoborzców przybrał (od herbu Gryfa) miano Gryfitów dowiedzieliśmy się nieco później, w latach sześćdziesiątych.

Wtedy jednak — w dziesiątych lat po wojnie, zamczysko ciągnęło nas chłopców jako wspólnie miejsce zabaw w ryeczny, no i jako miejsce legendarnych skarbów. Gruzów było wtedy w Szczecinie pod dostatkiem, te zgłiszca jednak były szczególnie atrakcyjne. Przez dziury w płocie można było myśleć czujność dozorcę wedrzeć się do wypalonego Zamku, pomysłować. Kiedyś gromadką uczniów posłaliśmy tam realizującą modną wówczas akcję powszechnej zbiórki złomu. Nim jednak dobraliśmy się do ukrytego pod ceglami żelastwa przegonił nas stamtąd starszy szkiełek w roboczym kombiniezonie. Wtedy to właśnie zauważyliśmy, że na Zamku coś się dzieje, że ktoś powoli i konsekwentnie usuwa żelazny gruz, umacnia stare mury, takby szykował odbudowę tego feudalnego gmachu...

Wciąż jednak — nawet wtedy gdy na wzgórzu i Podzamczu poczęli ryc archeolodzy, odsłaniając w czarnych dołach jakieś fundamenty chat, skopy, kości, skrawki narzędzi i ozdób — sylwetka Zamku była dla nas jakaś złmna.

Dopiero później uzmysłowiliśmy sobie, że nad nadaniem Zamkowi szczecińskiemu takiej właśnie formy, przebrania, nad zatarciem jego renesansowej sylwetki, a tym samym przekreśleniem dumnej przeszłości słowiańskiego Księstwa Gryfitów, przez długie dwa stulecia pracowali Prusacy.

W zeszłym roku oficjalnie zakończono odbudowę Zamku. Widać to zwłaszcza na centralnym dziedzińcu, który przez ponad 20 lat służył jako wielkie składowisko materiałów, zaplecze budowy. Gdy rozgarniesz budowlany zniknął a stylowo wybrukowany dziedzi-

niec opustoszał, od razu wszystko co dotychczas zrobiono, cało i kunsztowny renesansowy rysunek murów, krużganków i wież nabrał szlachetności i elegancji. To już prawdziwy Zamek Książąt Pomorskich, choć dziś rezyduje w nim lud.

W 1958 r. zapadła historyczna decyzja o odbudowie Zamku Książąt Pomorskich, który miał służyć jako ośrodek kultury i nauki Ziemi Szczecińskiej. Jako pierwsze oddano do użytku Skrzydło Północne (kapliczne) ze wspaniałą Salą Bo-

fabryka statków

staniec Śląski". Stocznicyw zyskują powszechne uznanie za serię chemikalowców, uznany przez pismo „Marine Engineering look” za najciekawszy statek roku 1975.

Kolejną wizytówką „Warskiego” stają się promy. W czerwcu 1978 roku spływa z pochylni „Pomerania”, a wkrótce po niej z myślą o obsłudze gości olimpiady 1980, zamówiony przez Związek Radziecki prom pasażerski „Georg Otis”.

Początek lat osiemdziesiątych to budowa statków specjalistycznych do badań i eksploatacji morskich głębin. To właśnie na nich znajdują się urządzenia pozwalające nurkom pracować na głębokości ćwierć kilometra.

Rok 1986 w Stoczni „Warskiego” to budowa nowej serii statków geofizycznych, przystosowanych do badań zasobów dna

morskiego, kolejna seria holowników dostosowanych do współpracy z platformami wiertniczymi. Najbliższą zaś przyszłość stanowią będą luksusowe statki pasażerskie oraz nowe typy jednostek naukowo-badawczych dla partnera radzieckiego. Nadchodzące lata to również seria masowców o nośności 33,5 tys. DWT dla szczecińskiego armatora PZM.

Najważniejszym obecnie zadaniem Stoczni jest dalsza poprawa wydajności i warunków pracy załogi. Z myślą o tym program rozwoju „Warskiego” przewiduje budowę nowoczesnych komór do malowania, modernizację pochylni, budowę nowych hal prefabrykacji i wyposażenia statków, co poprawi warunki pracy i wpłynie na podniesienie jakości budowanych jednostek na poziomie światowych standardów.

Automatyzacja i elektroniza-

cja procesów produkcyjnych to kierunek „Warskiego” ku postępowi i nowoczesności. Tylko na tej drodze stocznicy „Warskiego” utrzymają dotychczasową markę, na którą składa się ponad 400 jednostek, pływających pod banderami 22 państw świata.

W październiku bież. roku dojdzie do zwodowania 4-milionowej tony nośności. Nawet największy optymista nie wyobrażał sobie tego czterdzieści jeden lat temu, jesienią 1945 roku. Nikt wówczas nie przypuszczał, że „Warski” stanie się największym zakładem przemysłowym Pomorza Zachodniego. Jest w tym zasługa zarówno tych, którzy towarzyszyli powstawaniu Stoczni i obecnej w przeważającej mierze młodej, dobrze wykształconej i ofiarnej, załogi szczecińskiej fabryki statków.

(wab)

Szczecińskie symbole

Playback

RAYMOND CHANDLER

Przełożył: Leszek Stafiej

65

— Nie znoszę pić z butelki — wyznała.
 — Zgadzasz się. To nie jest zbyt wyrafinowany sposób.
 Postuchaj, Betty. Ja nie próbuję zaciągnąć cię do łóżka. Po prostu martwię się o ciebie. Czy mogę ci jakoś pomóc?
 Milczała przez chwilę po czym odezwała się znacznie spokojniejszym głosem:
 — Na przykład jak? Możesz z powrotem dostać te czeki. Należały do ciebie. Przecież ci je dałam.
 — Nikt nie daje pięciu kawalków, ot tak sobie. To bez sensu. Dlatego właśnie wróciłem z Los Angeles. Wyjechałem dziesiąt z samego rana. Nikt nie wariuje na punkcie takiego faceta jak ja na tyle żeby opowiadać mu historię o pół miliona dolarów i proponować podróż do Rio oraz przyjemne mieszkanie ze wszystkimi możliwymi luksusami. I nikt — obojętne na trzeźwo czy po pijanemu — nie będzie się tak zachowywał jedynie dlatego, że przywidział mu się trup jakiegoś faceta na balkonie, wobec czego prosi się mnie, żebym czym prędzej pojechał i wrzucił tego trupa do oceanu. Czego się po mnie spodziewałaś? Że będę cię trzymał za rączkę, a ty będziesz sobie dalej śniła?
 Odezwiała się ode mnie i wcisnęła w odegły kąt samochodu.

— W porządku, niech będzie. Skłamałam. Zawsze kłamałam.
 Spojrzałem w lusterko wsteczne. Z tyłu nadjechał jakiś ciemny samochódzik, skręcił w naszą ulicę i zatrzymał się. Nie byłem w stanie rozpoznać, kto lub co się w nim znajduje. Po chwili samochód wyrzucił ciężko w krawężnik, zawrócił i odjechał tą samą drogą, którą przybył. Ktoś chyba zabił i zorientował się, że uliczka jest ślepa.
 — Kiedy wchodziłem na górę z tych cholernych schodach pożarowych — ciągnąłem dalej — połknęłaś pigułki i udawałaś, że jesteś okropnie śpiąca. Przypuszczam, że po jakimś czasie rzeczywiście zasnęłaś. No dobrze. Wyszedłem na balkon. Zadnego trupa, ani śladu krwi. Gdybym go zastał, może nawet udałoby mi się przetrząsnąć go przez tę barierkę. Zadanie nie było łatwe, chociaż wykonalne przy odrobinie wysiłku. Ale nawet pół tuzina specjalnie tresowanych słoni nie byłoby w stanie wyrzucić go tak, żeby wpadł do oceanu. Do plotu jest co najmniej dziesięć metrów, a on powinien spaść za płotem. Moim zdaniem, żeby przed-

66

miot tak ciężki jak ciało dorosłego mężczyzny mógł się tam znaleźć, trzeba by go rzucił szerokim tukiem dobre piętnaście metrów od ściany.
 — Powiedziałaś mi już, że kłamałam.
 — Ale nie powiedziałaś dlaczego. Porozmawiajmy poważnie. Przypuśćmy, że na tym balkonie był trup mężczyzny. Na czym miałyby polegać moja rola? Może miałbym go znieść po schodach, wsadzić do samochodu, wywieźć gdzieś do lasu i zakopać? Czasami trzeba komuś zauszać. Zwłaszcza jeżeli ponieważwierają się wokół ciebie ciała denatów.
 — Wzięłaś pieniądze — powiedziała bezbarwnym tonem.
 — Zrobiłeś to, co ci kazałam.
 — I dzięki temu miałem okazję dowiedzieć się, że ktoś tu jest niespełna rozumu.
 — No to się dowiedziałeś. Powinieneś być zadowolony.
 — Niczego się nie dowiedziałem. Nie wiem nawet, kim naprawdę jesteś.
 Rozgniewała się.
 — Mówiłam ci już, że nie wiedziałam, co robić — wybuchnęła. — Mam kłopoty, boję się, piję i biorę proszki... Dlaczego mnie jeszcze dręczysz? Mówię przecież, że oddam ci te pieniądze. Czego jeszcze chcesz?
 — A co mam za nie zrobić?
 — Po prostu je weź, to wszystko. — Teraz była już na mnie bardzo zła. — Bierz te pieniądze i zjeżdżaj. I to jak najdalej stąd.
 — Myślę, że tobie potrzebny jest dobry adwokat.
 — W tym sformułowaniu zachodzi całkowita sprzeczność — zauważyła z sarkazmem. — Jeżeli miałby być dobry, to nie byłby adwokatem.
 — No tak. Miałas zapewne jakieś bolesne doświadczenia w tej materii. Dowiem się, co to było, jak nie od ciebie, to w inny sposób. Ale nadal mówię poważnie. Twoja sytuacja jest niewesoła. Pomijając to, co stało się z Mitchellem — jeżeli rzeczywiście coś się z nim stało — masz i tak dość kłopotów, żeby wynająć sobie adwokata. Zmieniłaś nazwisko. Dobrze, miałaś widocznie powody. Mitchell przyparł cię do muru. On też musiał mieć jakieś powody. Poszukuje cię ta firma z Waszyngtonu, więc oni też mają swoje powody. Miał także powody klient, który im to zle-

Zamilkłem i przyglądałem się jej twarzy na tyle, na ile pozwalało światło wczesnego zmierzchu. W dół pod nami ocean przybierał barwę lapis lazuli, co wcale nie przywodziło mi na myśl oczu panny Vermilyea. Stado mew leciało w zwartym sztyku na południe, chociaż nie była to formacja typowa dla North Island. Nad linią brzegową pojawił się wieczorny samolot z Los Angeles. Miał zapalone światła sygnalizacyjne, potem zamrugał światłem pod kadłubem i wysuwając się nad morze szeroki, leniwym tukiem podchodził do lądowania na Lindbergh Field.
 — A więc jesteś tylko naganiaczem jakiegoś przekupnego adwokata — odezwała się opryskliwie i znów sięgnęła po mojego papierosa.

(cdn)

To nie takie trudne!

ZAPRASZAMY do rozwiązania kolejnej porcji rozrywek umysłowych. Prócz rozkoszy łamania głowy trud ten może przynieść również konkretne nagrody — każdy kto nadesłanie pod adresem redakcji (termin 10-dniowy, rozwiązania wyłącznie na kartach pocztowych) rozwiązania minimum dwóch zamieszczonych pozycji weźmie udział w losowaniu 3 bonów PKO po 250 zł każdy.

POZIOMO: 4 — kurater, mecenas 5 — rodzaj plusza, 9 — starożytny notatnik, 10 — dwutakt zza Odry.

PIONOWO: 1 — punkt na sferze niebieskiej określający kierunek ruchu Słońca, 2 — rodzaj łaźni wodnej, 3 — z rzędu mew-siewek, chroniony, 5 — główna tętница, 6 — imituje drogę kamienia, 7 — żołnierz kierujący ruchem, 8 — między J. Ryńskim a J. Mikołajskim.

* * *

Algebraf

$$\begin{matrix} \text{ABB} + \text{CDE} = \text{EFD} \\ \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \text{GEH} - \text{CB} = \text{GCB} \end{matrix}$$

$$\text{IE} \times \text{J} = \text{EHB}$$

Krzyżówka

	1	2	3	
4				
5	6	7	8	
9				
10				

* * *

KRZYŻÓWKA ARYTMETYCZNA

M				13
	U			
A				13
		R		
		K		18
19	27	11		

Z PODANYCH liter należy ułożyć sześć wyrazów i wpisać je do diagramu tak, aby powstała krzyżówka. Każdej literze odpowiada inne liczba. Obok diagramu podano sumy wartości liter we wszystkich wyrazach.
 A - 1, K - 2, M - 3, N - 4, O - 5, R - 6, U - 7.

JOLKA

	A		
	•	A	•
			I
	•		•
	I		
	•	•	R
			C

— ze stolicą w Cardiff
 — świeża wiadomość
 — twórca religii siódmych dni
 — w symbiozie z Madrzejowem
 — domowa wódka
 — wśród Indian straganiarz

* * *

Arytmograf

	3	4	5	2	12	5
	12	15	16	7	9	10
	17	8	7	4	18	11
	9	4	8	1	5	16
	3	16	19	11	6	5
	11	4	18	11	9	4
	18	14	13	12	8	19
	16	20	16	5	•	•

- miasto na trasie Sosnowiec — Dąbrowa Górnicza = 1 — 2 — 3 — 4 — 5 — 6,
- nad rzeczką lub w uzębieniu = 7 — 8 — 9 — 10 — 11 — 12,
- odmiana byłda mleczno-mięsnego = 13 — 14 — 15 — 16 — 17 — 18 — 5.
- osłania rękę szermierza = 18 — 11 — 19 — 11 — 20.

Rozwiązania z nr 71

WIROWKA: kowboj. Kowrow, Krosno, Krolow, Kłopot, Kosmos, Komodo, Kokomo.
 JOLKA: łubin, Zorba, Niwka, akara, łazanka, borówka, Niagara.
 PYRAMIDKA MATEMATYCZNA: 64, 33, 31, 13, 20, 11, 1, 12, 8, 3.
 ARYTMOGRAF: znać prawdę — boska rzecz, a ludzka jej szukać — Henryk Sienkiewicz.
 KALAMBUR: Baltona.
 KRZYŻÓWKA ARYTMETYCZNA: szpak, papka, kasta, szpik, popas, krata.

NAGRODY wylosowali: Władysław Witułski, Szczecin, ul. Pocztowa, Wanda Jurkiewicz, Szczecin, ul. Barlickiego, E Barbara Grygorkiewicz, Police, ul. Leningradzka.
 Nagrody są do odebrania w redakcji III p. pok. 53. Zamiejscowym wysyłamy pocztą.
 Opracował: Rudolf MACURA

